

Commissie van Beroep Voorgezet Onderwijs en Hoger Beroeps Onderwijs

Ingesteld door de Besturenraad

CvB.VO/HBO.2008.028-U.2009.001.

Uitspraak op het beroep van

H.te A. (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting Protestants Christelijk Onderwijs A., zetelend te A. (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 17 november 2008 heeft drs. G., voorzitter a.i. van het College van Bestuur van verweerster, appellant mededeling gedaan van het besluit hem met onmiddellijke ingang op staande voet te ontslaan.

1.2 Blijkens de op 19 november 2008 door de directeur P&O van de school namens verweerster getekende akte van ontslag heeft verweerster besloten appellant ontslag te verlenen uit de functies van docent en onderwijsmedewerker.

1.3 Bij brief gedateerd 16 december 2008, blijkens het poststempel verzonden op diezelfde dag, heeft appellant beroep bij de Commissie ingesteld. Bij brief gedateerd 23 december 2008 heeft appellant het beroep aangevuld.

1.4 Verweerster heeft bij schrijven van 12 januari 2009 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.5 Appellant heeft bij schrijven gedateerd 16 januari 2009 nadere stukken aan de Commissie doen toekomen, welke hij in afschrift aan verweerster heeft gezonden. De voorzitter van de Commissie heeft voor de termijn van het indienen van het verweerschrift en nadere stukken gebruik gemaakt van zijn bevoegdheid, neergelegd in artikel 7, zevende lid, van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie.

1.6 De Commissie heeft de zaak op 21 januari 2009 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellant bijgestaan door mr. J.J. Pinkster, werkzaam als jurist bij de Algemene Onderwijsbond te Utrecht, en verweerster bij monde van mevrouw mr. J.W. Janse-Velema, advocaat te Alphen aan den Rijn, alsmede mevrouw M., directeur vmbo van de van verweerster uitgaande Christelijke Scholengemeenschap Het N. te A. (hierna te noemen: de school) en C., afdelingsleider vmbo aan de school.

2. De standpunten van partijen.

2.1 Het standpunt van appellant.

Samengevat (voor zover van belang) komt het standpunt van appelland, zoals verwoord in de stukken en ter zitting nader toegelicht, neer op het volgende.

2.1.1 Appelland is sinds 1 oktober 2007 werkzaam bij de school als docent Nederlands en maatschappijleer, aanvankelijk via een detachingsbureau, vanaf 1 augustus 2008 rechtstreeks, op basis van een tijdelijk dienstverband voor 0,5385 werktijdfactor. De reden van de tijdelijkheid is gelegen in het ontbreken van de wettelijke onderwijsbevoegdheid. Met ingang van 1 oktober 2008 is hij tevens werkzaam als pedagogisch onderwijsassistent (POA), en wel voor 0,25 werktijdfactor. Deze functies worden elk in een ander gebouw uitgeoefend. Appelland volgt een opleiding om zijn onderwijsbevoegdheid te behalen. Voordat appelland in 2002 in het onderwijs werkzaam werd, heeft hij op ander gebied gewerkt, onder meer bij een schadeverzekeringbedrijf en bij een sociale verzekeringsinstantie.

2.1.2 Uit de brief van 17 november 2008 blijkt niet, dat het ontslag ook betrekking heeft op de functie als POA. Ook in het gesprek van 17 november 2008 is niet gesproken over de functie van POA. Deze functie oefende hij ook in een ander gebouw uit dan de functie van docent. Eerst uit de akte van ontslag, die appelland eind november 2008 ontving, bleek hem dat het ontslag beide functies betrof. Een ontslag op staande voet moet onverwijld (dat wil zeggen zo spoedig mogelijk nadat de dringende reden zich heeft voorgedaan) en schriftelijk worden gegeven. Nu hij de akte van ontslag eerst eind november 2008 heeft ontvangen, is niet voldaan aan de eis van onverwijldheid ten aanzien van de functie van POA en dient het ontslag uit die functie reeds daarom te worden vernietigd.

2.1.3 Appelland meent, dat niet is voldaan aan het objectieve criterium voor ontslag op staande voet uit de functie van docent. Het niet juist toepassen van het Programma voor Toetsing en Afsluiting (PTA) kan naar zijn mening geen objectieve reden zijn voor ontslag op staande voet. Een afwijking van het PTA kan worden hersteld.

2.1.4 Ook aan het subjectieve criterium voor ontslag op staande voet is in de visie van appelland niet voldaan. De gang van zaken na het eerste gesprek met de heer C. is in een stroomversnelling geraakt. Appelland verklaart zijn handelwijze vanuit het feit, dat hij na een huwelijk van bijna 25 jaar in een scheidingsprocedure was verwickeld waardoor hij onder hoogspanning leefde. Gelet op die spanning was hij zichzelf niet meer en hoopte hij dat het niet zou uitkomen, dat de leerlingen geen interviews hadden gehouden. Hij kan zijn eigen handelen alleen maar verklaren uit een bepaalde vorm van schaamte (voor zijn fout ten aanzien van het PTA) en angst (voor maatregelen). Hij heeft zijn excuses aangeboden aan zijn leidinggevendenden; hij betreurt het ten zeerste dat hij niet meteen open kaart heeft gespeeld. Van belang acht appelland ook, dat hij reeds voordat de school wist dat hij het PTA niet juist had gevolgd, een afspraak met de bedrijfsarts had gemaakt voor 18 november 2008. Voorts heeft appelland aangevoerd, dat hij een zij-instromer is. Als zodanig had hij een gebrek aan kennis en ervaring over hoe moet worden omgegaan met bijzondere situaties.

Appelland heeft nog gewezen op het feit, dat hij zijn functies naar behoren heeft uitgeoefend.

Gelet op alle omstandigheden is appelland van mening, dat niet is voldaan aan de vereisten voor een ontslag wegens dringende redenen. Hij wijst in dit verband op de persoonlijke omstandigheden, waaronder de leeftijd (54 jaar) van appelland, en de gevolgen die een ontslag op staande voet hebben, te weten het niet ontvangen van een uitkering. Dit laatste klemmt te meer, daar de Rechtbank te zijnen aanzien toepassing heeft gegeven aan de Wet schuldsanering natuurlijke personen.

2.2 Het standpunt van verweerster.

2.2.1 Het bestreden besluit van 17 november 2008.

Samengevat komt het bestreden besluit neer op het volgende.

Op 7 november 2008 bleek de schoolleiding, dat appelland niet de juiste stof voor het vak, waarin hij les geeft als docent maatschappijleer, had afgenomen en dat de cijfers voor dat vak niet conform het PTA waren samengesteld. Tijdens een gesprek met de heer C. op 12 november 2008 gaf appelland

aan, dat hij het PTA niet had gevolgd: hij had de stof van SE-3 (SE=schriftelijk examen) afgenomen in de verkeerde periode en de stof van SE-2 had hij niet volledig gedaan. Voorts gaf hij aan, dat hij bij de stof van SE-3 bij één klas een verkeerde versie van de toets had afgenomen. De heer C. en appelland hebben gezocht naar een oplossing voor de gevolgen van de door appelland gemaakte fouten. Appelland merkte op, dat de leerlingen wel het interview hadden gedaan, maar het werkstuk (het tweede onderdeel) niet hadden gemaakt. Appelland meldde, dat de leerlingen het interview niet allemaal heel goed hadden gedaan. Na overleg spraken de heer C. en appelland af, dat de cijfers voor de interviews zouden gelden en dat de leerlingen tijd zouden krijgen alsnog de werkstukken te maken. Appelland zou de cijfers ophalen. Na enkele uren kwam appelland terug met enkele repetitieblaadjes waarop de cijfers van de leerlingen voor de interviews stonden. Eén leerling had geen cijfer, omdat zij ziek was geweest.

Op 13 november 2008 ontving de heer C. het bericht, dat de leerlingen helemaal geen interviewopdracht hadden uitgevoerd. De heer C. heeft vervolgens appelland uit de les laten halen en hem naar het gemaakte werk gevraagd. Appelland heeft uiteindelijk in een gesprek onder vier ogen aan de heer C. toegegeven te hebben gelogen. Hij verklaarde, dat de leerlingen helemaal geen interviews hadden afgenomen. Nadat mevrouw M. zich bij het gesprek had gevoegd, bekende appelland, dat hij zelf cijfers had bedacht voor de interviews op basis van een gemiddelde inschatting van de resultaten van de leerlingen in het afgelopen jaar. Mevrouw M. gaf appelland de opdracht zijn verhaal op papier te zetten en voor vrijdagochtend 14 november 2008, 9.00 uur, aan haar te sturen. In zijn brief van 13 november 2008 en zijn emailbericht van 16 november 2008 heeft appelland erkend, dat hij heeft gelogen over het werk van de leerlingen, dat hij cijfers heeft gefingeerd en dat hij deze in de cijferadministratie heeft ingevoerd.

Door deze handelswijze heeft appelland zijn werkgeefster willens en wetens misleid. Hij heeft zich hierdoor schuldig gemaakt aan een ernstige vorm van plichtsverzuim.

Op 17 november 2008 hebben de heer C. en mevrouw M. appelland mededeling gedaan van het besluit hem met onmiddellijke ingang op staande voet te ontslaan.

2.2.2 In het verweerschrift en ter zitting heeft verweerster het volgende – kort samengevat (voor zover van belang) – aangevoerd.

2.2.2.1 Anders dan appelland stelt verweerster zich op het standpunt, dat het ontslag niet alleen betrekking heeft op zijn functie als docent, maar ook op die van POA. Appelland als persoon heeft het vertrouwen van zijn werkgeefster in ernstige mate beschaamd. Daarom had appelland, mede gelet op het gesprek van 17 november 2008, ook kunnen begrijpen dat het ontslag beide functies betrof. Bovendien moest appelland de sleutels van beide gebouwen inleveren, dus zowel van het gebouw waar hij de leraarsfunctie uitoefende als van het gebouw waar hij fungeerde als POA. Hierbij is in de visie van verweerster voorts van belang, dat een ontslag op staande voet ook mondeling kan worden gegeven.

2.2.2.2 Verweerster benadrukt dat appelland geheel voorbij gaat aan het feit, dat zijn leidinggevende met hem naar een oplossing heeft gezocht voor het niet op de juiste wijze volgen van het PTA. Verweerster heeft op dat punt derhalve coulance willen betrachten. Toen appelland vervolgens echter verweerster willens en wetens misleidde door te liegen over interviews en valselijk cijfers in te leveren, was voor verweerster het vertrouwen geheel verdwenen. Dat vertrouwen betrof beide functies van appelland, omdat het vertrouwen in appelland als persoon was geschaad.

2.2.2.3 Ieder cijfer voor het vak maatschappijleer is voor de examenkandidaten van belang. Voor dat vak bestaan alleen vier schoolexamens. Het gemiddelde cijfer daarvan is het examencijfer. Dat cijfer telt volwaardig mee in de zak-/slaagregeling. Het door appelland bedachte cijfer bepaalt derhalve voor een vierde deel het examencijfer.

3. De toepasselijke voorschriften.

Ter zitting is gebleken, dat partijen van mening verschillen over de van toepassing zijnde CAO. Appellant stelt, dat de CAO 2008-2009 van toepassing is, nu deze met terugwerkende kracht tot 1 juli 2008 is ingevoerd. Verweester is daarentegen van mening, dat weliswaar op 16 december 2008 een onderhandelaarsakkoord is gesloten tussen de bonden en de VO-raad, maar dat nog bekrachtiging noodzakelijk is voor inwerkingtreding. Voor zover verweester vóór de zitting van de Commissie op 21 januari 2009 heeft kunnen nagaan, was deze bekrachtiging op 21 januari 2009 nog niet geschied. Verweester stelt zich dan ook op het standpunt, dat de verlengde CAO-VO 2007-2008 geldt.

De Commissie stelt vast, dat ten tijde van het nemen van het bestreden besluit de CAO 2008-2009 nog niet was gesloten. Verweester kon derhalve niet anders doen dan toetsen aan de verlengde CAO-VO 2007-2008. Ook al zou de nieuwe CAO op het moment, dat de Commissie uitspraak doet, inmiddels zijn bekrachtigd en met terugwerkende kracht tot 1 juli 2008 in werking zijn getreden, dan kan verweester er geen verwijt van worden gemaakt dat zij bij het nemen van het bestreden besluit de verlengde CAO 2007-2008 heeft toegepast. In beginsel dient de Commissie een bestreden besluit te toetsen aan het recht zoals dat geldt ten tijde van het nemen van het bestreden besluit. Dit beginsel zou slechts uitzondering kunnen leiden indien de nieuwe CAO een voor de appellant gunstiger regeling zou bevatten. Die situatie doet zich hier echter niet voor (nog daargelaten of deze uitzondering wel zou gelden bij sancties, zoals een ontslag op staande voet wegens dringende redenen c.q. plichtsverzuim), omdat de in deze zaak van belang zijnde bepalingen in beide CAO's inhoudelijk gelijklopend zijn; alleen de nummering is anders.

De Commissie zal het bestreden besluit derhalve toetsen aan de verlengde CAO 2007-2008 (hierna: de CAO).

Artikel 13, eerste lid, aanhef en onder c, van de CAO bepaalt, dat de werknemer in beroep kan gaan bij de Commissie van Beroep waarbij de werkgever is aangesloten, tegen een door de werkgever genomen besluit inhoudende ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, of het tijdvak waarvoor hij is benoemd, is verstreken.

Ingevolge artikel 4.a.1, tweede lid, aanhef en onder a en b, van de CAO (voor zover hier van belang) geschiedt het beëindigen van een dienstverband voor onbepaalde tijd:

- a. door opzegging;
- b. door onverwijld opzegging wegens een voor de werkgever dringende reden als bedoeld in artikel 7:678, c.q. artikel 7:679 van het Burgerlijk Wetboek (BW).

Bij het bepaalde onder a wordt verwezen naar een voetnoot. Deze luidt als volgt: "Een opzegging als bedoeld in lid 2a vindt bij voorkeur schriftelijk plaats."

Artikel 4.a.3, eerste lid, van de CAO (voor zover hier van belang) bepaalt, dat opzegging door de werkgever bij aangetekend schrijven dan wel bij brief, die tegen een ontvangstbewijs is overhandigd, en met redenen omleed dient te geschieden met inachtneming van de geldende opzegtermijn.

Het tweede lid van artikel 4.a.3 van de CAO bepaalt, dat opzegging, anders dan bedoeld in artikel 4.a.1, eerste lid, onder b, tegen de eerste van de maand geschiedt, tenzij anders wordt overeengekomen. De verwijzing naar het eerste lid van artikel 4.a.1 is naar de mening van de Commissie onjuist; bedoeld zal zijn naar het tweede lid van artikel 4.a.1 te verwijzen.

Blijkens het bepaalde in artikel 4.a.5, aanhef en onder a, van de CAO (voor zover hier van belang) kan opzegging van een dienstverband voor onbepaalde tijd plaatsvinden op grond van plichtsverzuim als bedoeld in artikel 4.a.7, tweede lid.

Ingevolge artikel 4.a.7, eerste lid, aanhef en onder b, van de CAO kan de werkgever ten aanzien van de werknemer die zich aan plichtsverzuim schuldig maakt, onder opgave van redenen een besluit tot ontslag nemen.

Het tweede lid van artikel 4.a.7 van de CAO bepaalt, dat onder plichtsverzuim wordt verstaan het overtreden van de voor de werknemer geldende voorschriften, het niet nakomen van hem opgelegde verplichtingen, alsmede het doen of nalaten van datgene dat de werknemer bij een goede uitoefening van zijn functie behoort na te laten of te doen.

Artikel 7:678, eerste lid, van het BW bepaalt, dat voor de werkgever als dringende redenen in de zin van lid 1 van artikel 677 beschouwd worden zodanige daden, eigenschappen of gedragingen van de werknemer, die ten gevolge hebben dat van de werkgever redelijkerwijze niet kan worden gevergd de arbeidsovereenkomst te laten voortduren.

Ingevolge artikel 7:678, tweede lid, aanhef en onder d, van het BW zullen als dringende redenen onder andere aanwezig geacht kunnen worden: wanneer hij zich schuldig maakt aan diefstal, verduistering, bedrog of andere misdrijven, waardoor hij het vertrouwen van de werkgever onwaardig wordt.

4. Beoordeling van het geschil.

4. 1 Ontslag uit de functie van POA

Appellant is in tijdelijke dienst als onderwijsmedewerker benoemd voor de periode van 1 oktober 2008 tot 31 december 2008. Omdat partijen deze functie als POA aanduiden, zal de Commissie dat ook doen.

4.1.1 Appellant heeft aangevoerd, dat het besluit van 17 november 2008 alleen ziet op de functie van leraar. Eerst na het ontvangen van de akte van ontslag, eind november 2008, bleek hem, dat verweerster hem zowel uit de functie van leraar als van POA had ontslagen. Door hem dit eerst eind november 2008 mee te delen, is in de visie van appellant niet voldaan aan de voor ontslag op staande voet geldende eis, dat het ontslag onverwijld wordt aangezegd. Dit klemt te meer, daar in het gesprek op 17 november 2008 niet is gesproken over zijn POA-functie.

4.1.2 Verweerster deelt dit standpunt niet. Een ontslag op staande voet kan ook mondeling worden aangezegd. Bovendien moest appellant zowel de sleutels van het gebouw, waar hij de functie van leraar uitoefende, inleveren alsook de sleutels van het gebouw waar hij als POA functioneerde. Appellant had ook kunnen begrijpen dat het vertrouwen in hem als persoon was verdwenen, hetgeen beide functies betreft.

4.1.3 Hoewel de Commissie met verweerster van mening is, dat een ontslag op staande voet ook mondeling kan worden aangezegd, wijst zij erop, dat op grond van artikel 4.a.3, eerste lid, van de CAO opzegging door de werkgever dient te geschieden bij aangetekend schrijven dan wel bij brief, die tegen ontvangstbevestiging is overhandigd. Een dergelijk geschrift dient in een geval als het onderhavige, waar wordt ontkend dat mondeling ontslag is aangezegd, onder meer als bewijs van een mondeling aangezegd ontslag. Ook al zou in het gesprek tussen appellant en zijn leidinggevenden op 17 november 2008 door laatstgenoemden zijn gezegd dat het ontslag ook op de functie van POA betrekking heeft (hetgeen appellant ontkent), komt – bij gebreke van een schriftelijk stuk of ander bewijs - het risico van de onduidelijkheid daarvan voor rekening van verweerster. Bij een diepingrijpende maatregel als ontslag op staande voet is absolute duidelijkheid van groot belang voor degene die wordt ontslagen. Het moeten inleveren van beide sleutels had weliswaar een aanwijzing

kunnen zijn dat het ontslag op beide functies betrekking had, maar dat doet niet af aan artikel 4.a.3, eerste lid, van de CAO.

De Commissie kan in de brief van 17 november 2008 geen aanwijzing vinden voor het standpunt van verweerster, dat daarin ook een ontslag op staande voet voor de functie van POA zou kunnen worden gelezen. De in die brief genoemde feiten betreffen alleen de functie van docent. De Commissie stelt dan ook vast, dat verweerster eerst in de akte van ontslag schriftelijk heeft kenbaar gemaakt dat het ontslag ook op de functie van POA betrekking had. De Commissie merkt de akte van ontslag dan ook aan als het bestreden besluit tot het aanzeggen van ontslag op staande voet uit de functie van POA. Verweerster heeft niet kunnen aantonen wanneer de akte van ontslag is verzonden aan appellant. Weliswaar bestond bij verweerster onduidelijkheid over het adres van appellant, maar appellant heeft – naar hij onweersproken heeft gesteld - de akte van ontslag ontvangen op zijn - bij verweerster bekende - adres in Deventer. Appellant stelt, dat hij deze eerst eind november 2008 heeft ontvangen. Hij heeft de akte van ontslag direct na ontvangst naar zijn raadsman bij de AOb doorgestuurd; laatstgenoemde heeft dat stuk begin december 2008 ontvangen, naar hij ter zitting van de Commissie heeft verklaard. De Commissie acht het dan ook – bij gebrek aan andersluidend bewijs van de zijde van verweerster – aannemelijk, dat verweerster de akte van ontslag eind november 2008 heeft verzonden. Tussen de op 12 november 2008 geconstateerde feiten en eind november 2008 - het door de Commissie aangenomen moment van verzending van de akte van ontslag - zijn ongeveer veertien dagen gelegen. Deze tijdspanne is naar het oordeel van de Commissie zo groot, dat niet kan worden staande gehouden, dat het ontslag uit de functie van POA onverwijld is aangezegd.

Dit betekent, dat het uit de akte van ontslag blijkende ontslag op staande voet voor zover betrekking hebbend op de functie van POA dient te worden vernietigd wegens het niet voldoen aan een van de eisen die op grond van de jurisprudentie daaraan worden gesteld, te weten de eis van onverwijldheid. De Commissie wijst er overigens op, dat het dienstverband van appellant voor de functie van POA van rechtswege is geëindigd op 31 december 2008.

4.2 Ontslag uit de functie van docent

Appellant is door verweerster voor bepaalde tijd benoemd tot docent, en wel met ingang van 1 augustus 2008 tot 1 augustus 2009. De reden voor de tijdelijkheid was gelegen in de onbevoegdheid van appellant. Daarvoor was hij vanaf 1 oktober 2007 op detacheringsbasis werkzaam bij de school als docent Nederlands en maatschappijleer.

4.2.1 Het op staande voet ontslaan van een werknemer is een vergaande maatregel. Alvorens daartoe over te gaan, dient het bevoegd gezag absolute zekerheid te hebben met betrekking tot de voor zo een ontslag geldende eisen. In dit geval was bewuste misleiding – door verweerster als plichtsverzuim aangemerkt - de reden voor het ontslag. Door de gang van zaken zoals hiervoor onder 2.2.1 geschetst, heeft verweerster zich op goede gronden op het standpunt kunnen stellen, dat sprake is van bedrog en daardoor plichtsverzuim, met name door het feit, dat appellant tijdens het gesprek op 12 november 2008 met zijn leidinggevende in strijd met de waarheid heeft gezegd dat de leerlingen interviews hadden afgenomen, alsmede doordat hij cijfers heeft gefingeerd. Het feit, dat appellant heeft erkend, dat hij door te liegen fout heeft gehandeld en kan begrijpen dat het vertrouwen van verweerster is beschaamd, kan hieraan niet afdoen.

4.2.2 Voor een ontslag op staande voet moet sprake zijn van objectieve en subjectieve dringende redenen.

4.2.3 Weliswaar was het op onjuiste wijze afnemen van het SE-2 en SE-3 voor verweerster geen reden om appellant ontslag aan te zeggen, maar na de constatering van de gang van zaken met betrekking tot het SE-2 en SE-3, waarvoor de leidinggevende een oplossing zocht, heeft appellant in strijd met de waarheid het doen voorkomen alsof leerlingen interviews hadden afgenomen en heeft hij gefingeerde cijfers (134 in totaal) aan zijn leidinggevende verstrekt, terwijl hij het deed voorkomen

alsof het in werkelijkheid door de leerlingen behaalde cijfers betrof, welk feit hij nog aannemelijker probeerde te maken door voor één leerling geen cijfer op te nemen, omdat zij ziek was geweest.

Gelet op het hiervoor overwogene staat voor de Commissie genoegzaam vast, dat sprake is van ernstig is voldaan aan de eis van aanwezigheid van objectief dringende redenen.

4.2.4 Met betrekking tot de eis van subjectieve dringende redenen overweegt de Commissie het volgende. Subjectieve dringendheid houdt in, dat van de werkgever redelijkerwijs niet kan worden gevergd de werknemer met inachtneming van de normale opzegtermijn te ontslaan. Weliswaar heeft appelland gesteld dat hij in een scheidingsprocedure verwickeld was, maar de schoolleiding heeft daarvan niets gemerkt in de wijze, waarop appelland zijn werk verrichtte. Dit geldt ook voor de schuldsanering; de beslissing van de Rechtbank dateerde van februari 2008, derhalve voordat appelland in dienst trad bij verweester; hij heeft daarvan niets gezegd. In het beroep, dat appelland heeft gedaan op de uitspraak van de Commissie van 19 juli 2007 (CvB.VO/HBO.2007.012-U.2007.005), kan de Commissie appelland niet volgen. Appelland in die zaak had een vlekkeloos dienstverband van twaalf jaar bij de betreffende school vervuld en er waren niet eerder klachten tegen hem geuit. Appelland was pas dertien maanden werkzaam voor verweester. Bovendien waren de feiten in de zaak die tot genoemde uitspraak heeft geleid, niet duidelijk, terwijl appelland heeft erkend te hebben gelogen.

Noch het feit, dat appelland in een scheidingsprocedure was verwickeld, noch zijn slechte financiële positie noch al hetgeen appelland overigens heeft aangevoerd kunnen in het licht van het door appelland gepleegde ernstige plichtsverzuim worden aangemerkt als subjectieve dringende redenen die verweester ertoe hadden moeten doen besluiten appelland te ontslaan met inachtneming van een normale opzegtermijn. De Commissie deelt in dit verband het standpunt van verweester dat de handelwijze van appelland verweester raakt in haar kerntaak, te weten het opleiden van leerlingen en het vermogen daarover op een betrouwbare wijze verantwoording te kunnen afleggen aan leerlingen, ouders en de inspectie. Weliswaar heeft appelland zich geschaamd voor zijn fout, maar daarna heeft hij het erger gemaakt door te liegen. Daardoor heeft hij het vertrouwen van verweester geschonden.

Op grond van het vorenstaande is de Commissie tot de conclusie gekomen, dat de aan het ontslag op staande voet ten grondslag gelegde dringende redenen ook in subjectieve zin gerechtvaardigd zijn.

4.2.5 Gelet op het vorenstaande concludeert de Commissie, dat verweester op goede gronden heeft kunnen oordelen, dat zich dringende redenen voordeden om ontslag op staande voet uit de functie van docent aan te zeggen.

5. Beslissing.

De Commissie vernietigt het ontslag uit de functie van POA en verwerpt het beroep voor het overige.

Aldus vastgesteld op 21 januari 2009 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, mr. J. Douwes en mr. H. Pieffers, leden, in tegenwoordigheid van mr. S.K. Welbedacht, plaatsvervangend griffier, en getekend door de voorzitter en plaatsvervangend griffier voornoemd.

In verband met ontstentenis van de griffier heeft de voorzitter van de Commissie met toepassing van artikel 1, derde lid, van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie mr. S.K. Welbedacht aangewezen als degene, die de werkzaamheden van de griffier waarneemt.

